

NAŠE DELO

GLASILO DELOVNIH KOLEKTIVOV ZDRUŽENIH PAPIRNIC LJUBLJANA IN PAPIRNIC KOLIČEVO

Pred nami je leto 1967 in gospodarski načrt za to leto

VEVČE, DECEMBRA — Predlog gospodarskega načrta Papirnice Vevče za leto 1967 je izdelan ter dan v razpravo in potrditev samoupravnim organom.

Predlog plana temelji na doseženih rezultatih zadnjih nekaj let, kakor tudi na tržnih pogojih na domačem in tujih tržiščih, upoštevajoč pri tem razne predpise, sprejete z gospodarsko reformo.

Plan proizvodnje predvideva, da bo v prihodnjem letu izdelano le za 3,2% več papirjev kot letos, kljub temu, da je bila v tem letu izvedena rekonstrukcija I. papirnega stroja; v naslednjem letu podobne rekonstrukcije ne bo.

Pri tem planu je treba upoštevati vse faktorje, ki vplivajo na višino proizvodnje. Med temi so tudi obratni dnevi papirnih strojev, ki jih bo v 1967. letu nekaj manj zaradi večjega števila planiranih praznikov in daljših remontov. Zato bo tudi stopnja izkoriščanja kapacitet nekoliko nižja. Proizvodnja lesovine bo v naslednjem letu za 3% nižja zaradi boljše kvalitete, ki se je po določenem eksperimentiranju in raziskavah že v tem letu ustalila in ostala na višini, ki trenutno zadovoljuje našim potrebam. Ni pa rečeno, da bomo ostali pri tej kakovosti. V prihodnjem letu si moramo prizadevati, da se bo še izboljšala in jo bomo mogli uporabljati tudi pri proizvodnji surovih premaznih papirjev.

V številkah izraženo predvideva proizvodni plan za leto 1967 naslednje količine:

Brezlesni papirji t	24.000
Srednjefini papirji t	8.000
Skupaj papir ton	32.000
Lesovina t	3.500
CMC celuloza t	171

Izvoz in uvoz pomenita v našem gospodarstvu zelo važni po-

stavki, posebno še sedaj, ko se trudimo, da bi uresničili gospodarsko reformo in s tem uspeli stabilizirati naš dinar. Naš predlog predvideva za leto 1967 povečan količinski in vrednostni izvoz v primerjavi z letom 1966 za okroglo 25%. Delež izvoza bo tako narasel že na 35% od celokupne proizvodnje papirja.

Uvoz bo v prihodnjem letu približno na isti ravni kot v tekočem s pripombo, da se bo morebiti povečal za okoli 100.000 \$, če bo potrebno uvoziti nekatere artikle za proizvodnjo premaznih papirjev.

Bilanca izvoza in uvoza kaže, da bomo v letu 1967 na 1 \$ uvoza realizirali 2,30 \$ izvoza.

Na podlagi takih proizvodnih rezultatov predvideva plan, da bomo ustvarili naslednje postavke v delitvi celotnega dohodka:

	N din
Celotni dohodek	108.447.990
Porabljena sredstva	77.735.000
V breme cel. dohodka	81.237.000
Dohodek	27.210.990

Delitev dohodka pa je razdeljena 30% na sklade in 70% na osebne dohodke.

V nadaljnjem obravnava gospodarski načrt potrebe kadrov za prihodnje leto, delitev osebnih dohodkov po enoti proizvoda in znižanje stroškov LC, predvsem pa nadrobno razčlenjuje vrste in stroške izobraževanja.

Na koncu prikazuje načrt še investicijsko problematiko. Največja investicija bo vsekakor dograditev in postavitev naprav za premazne papirje, ki bo končana v zadnjem trimesečju 1967. leta.

Celotni načrt predstavlja dokajšnjo mero težav in resnosti pri nadaljnjem delu, zato bodo morali organi samoupravljanja pri sprejemanju le-tega sprejeti še vrsto predlogov za uspešno izvršitev predlaganega načrta.

T. P.

Zakaj osnovna šola za odrasle

KOLIČEVO, DECEMBRA — V novembru letos je osnovna šola Radomlje v sodelovanju z Delavsko univerzo Domžale in kadrovske službo podjetja odprla v našem podjetju razred za dokončanje osnovne šole. V ta razred so se lahko vpisali delavci, zaposleni v papirnici Količevo, ki so že prej uspešno končali štiri ali sedmi razred osnovne šole. Kaj je vodilo kadrovske službo, da je predlagala in upravni odbor, da je sprejel sklep o odobritvi stroškov za ta razred?

Pri pregledu šolske izobrazbe zaposlenih smo ugotovili, da imamo 28 delavcev, zaposlenih v proizvodnji kartona in papirja, ki imajo končanih šest ali sedem razredov osnovne šole. Vsi ti delajo pri strojih in so mlajši kot 55 let. Na eni izmed svojih sej je upravni odbor obravnaval kadrovske problematiko in sprejel med drugim sklep, da predlaga delavskemu svetu, da bodo v bodoče morali imeti poklicno papirniško šolo vsi delavci, ki so in ki bodo zaposleni pri proizvodnih strojih. V poklicno papirniško šolo pa se lahko vpisejo samo delavci s popolno osnovno šolo. Takoj se je zastavilo vprašanje, kaj s tistimi delavci, ki že delajo pri strojih, pa nimajo poklicne šole. Odgovor je zelo enostaven: omogočiti jim, da jo končajo. Toda pogoj za vpis je popolna osnovna šola, te pa večina teh delavcev nima. Takoj je prišlo do sklepa o ustanovitvi razreda za dokončanje osnovne šole (zahteve glede poklicne šole veljajo predvsem za delavce roj. 1950. leta in mlajše, teh pa je precej). Seveda naš namen ni zgolj dokončanje osnovne šole. Jeseni bo Šolski center tiska in papirja odprl pri nas razred poklicne papirniške šole za odrasle in se bodo dijaki tega razreda, če ga bodo uspešno končali, lahko vpisali v poklicno šolo.

Zdi se mi, da je treba odgovoriti še na naslednje vprašanje: zakaj je organizirana šola za odrasle druge stopnje, to je za dokončanje sedmega in osmega razreda

osnovne šole in ne šola prve stopnje, to je za dokončanje petega in šestega razreda, pa da postopoma gremo naprej. Predvsem iz dveh razlogov. Prvič, pogoji za tako imenovane osnovne šole za odrasle se zaostrujejo. Kot smo obveščeni od delavske univerze, bo v bodoče odpravljena možnost, da odrasli lahko končajo dva razreda v enem šolskem letu. To pomeni, da bodo morali odrasli, ki želijo končati osnovno šolo, normalno obiskovati šolo in v enem šolskem letu končati samo

ne bi prepozno prišli do tega spoznanja. To splošno znano dejstvo ponavljam zato, ker so se tudi tokrat pojavile razne pripombe in govorice, ki če jih strnemo v eno, pomenijo: čemu nam spet šola? Kadrovske oddelek si spet nekaj izmislija, kar ljudem ne »diše« preveč. Pripombe so bile v glavnem dvojne. Eni trdijo, da se tudi brez šole da delati papir in za dokaz navajajo dosedanjo prakso, drugi pa spet zahtevajo, da kadrovske oddelek poskrbi, da v tovarno pridejo že izšolani ljudje,

Do 15 ton kaolina, naloženega na kamion na paletah zloži en viličar v picle pol ure

en razred. Možnost končanja dveh razredov v enem šolskem letu obstoji le še v šolskem letu 1966/67. Drugi razlog, ki je za nas bolj pomemben, in ki nas je silil, da gornjo možnost izrabimo, pa je potreba po novih delavcih s poklicno šolo. Kot je znano, se tovarna pripravila na zgraditev nove lesobrusilnice in zgraditev premaznih naprav za karton. Ze sedanja struktura strokovne izobrazbe ni zadovoljiva. Z novimi napravami bi se še bolj poslabšala, če ne bi pravočasno ukrepali. Razen tega bo v naslednjih letih odšlo v pokoj določeno število delavcev, ki sedaj delajo na delovnih mestih, za katera se zahteva poklicna papirniška šola. Zato je nujno, da že jeseni 1967. leta odpremo razred poklicne papirniške šole za odrasle. Kadrovska služba namreč meni, da je treba v prvi vrsti omogočiti že zaposlenim delavcem, da si pridobijo ustrezno izobrazbo in šele nato iskati druge možnosti za pridobitev kadra s papirniško šolo. Ta druga možnost pride v poštev v primeru, da sedaj zaposleni delavci odklonijo ponujeno možnost.

Zanimanje za ta razred med delavci ni bilo ravno veliko. Od 28, kolikor jih je imelo pogoje za vpis iz III. ekonomske enote, se je v razred vpisalo 15, trenutno pa razred obiskuje 11 delavcev. To pomeni, da se še vedno ne zavedamo dovolj dejstva, da čas in tehnika gresta svojo pot, pa če priznamo to ali pa ne. Verjetno bomo tudi pri nas nekega dne spoznali, da se brez šolanih ljudi ne bomo mogli obdržati med dobri in konkurenčnimi proizvajalci papirja, bojim pa se, da le

da tovarna ni šola, da je šolanje v tovarni samo podpiranje lenobe tovarišem, ki se niso hoteli šolati v razredih rednih šol in podobno. Na pripombe prvih bi odgovoril tole:

Res je, da smo tudi sedaj delali papir, pa čeprav je bilo redno šolanje papirničarjev bolj malo. Res je tudi, da smo za naše razmere delali zelo dobro, da smo bili med najboljšimi proizvajalci papirja v Jugoslaviji, da je dolgoletna delovna praksa naših papirničarjev rodila lepe rezultate. Vse to je res. Toda res je tudi, da se znanost in tehnika razvijata tudi v papirni industriji in sta v zadnjih letih dosegla visoko raven. In tako resno dvomim, če jo bodo naši papirničarji dovolj obvladali zgolj s prakso. Ali imamo dovolj časa in denarja, da pustimo, da delavci ob strojih samo skozi prakso spoznavajo znanost tehnološkega procesa, pri tem ga pa nikoli celovito ne spoznajo? Mar ne daje šola, združena s prakso, celovitega papirničarja? Čemu potem zapirati oči pred stvarnostjo in še naprej potrjevati neozdržno mišljenje, da je za papirničarja dober osakdo? Ali ni tako mišljenje žaljivo za tiste pridne papirničarje, ki so si na ta ali oni način pridobili strokovno izobrazbo (kvalifikacijo)? Poklic papirničarja se čedalje bolj uveljavlja. Iz rednih in izrednih šol prihajajo vedno novi ljudje in vedno več jih je. Tisti, ki danes mislijo, da je za papirničarja dober osak, bodo nekega dne prišli do spoznanja, da so se zelo motili in verjetno bo marsikomu žal.

Kar zadeva pripombe drugih, mislim, da tudi te niso utemeljene. (Nadaljevanje na 2. strani)

Zdravo, srečno in uspehov polno

leto 1967

želijo vsem članom kolektiva, njihovim svojcem in poslovnim prijateljem samoupravni organi, organizacije in uredništvo „NAŠEGA DELA“

Proizvodnja v novembru 1966

PAPIRNICA KOLIČEVO

	% izvršitve mes. plana	Izkoriščenost proizv. kapac.
Papir	109,1	88,3
Karton	102,9	80,0
Lepenka	113,3	79,1
SKUPNO	104,0	82,5

Proizvodnja v novembru je bila nad mesečnim operativnim planom, ki pa je bil precej nizek zaradi letnih remontov na vseh proizvodnih strojih. Letni remont je tudi vzrok nizke izkoriščenosti proizvodnih zmogljivosti vseh glavnih proizvodnih strojev v novembru. Časovne izgube proizvodnih zmogljivosti pa so manjše, ker je bil na nekaterih strojih remont med prazniki v novembru.

Proizvodnja papirja in kartona na proizvodnih strojih je narastla zaradi izboljšav strojev z remontnimi deli, pa tudi zaradi stimulatивnejše oblike nagrajevanja posadk pri strojih. Manj zadovoljiva je kvaliteta izdelave in izmet proizvodnje, kar pa se bo verjetno izboljšalo s sprejemom novih norm za kvaliteto proizvodnje. Posebno občutna je velika razlika med količino izmeta in kvaliteto proizvodnje za domače tržišče in za izvoz.

RJ

ZDRUŽENE PAPIRNICE LJUBLJANA

	Plan	Doseženo	1965	Izkoriščenost kapacitet I.—XI. 1966
Papir	100	107,8	87,4	88,6
Lesovina	100	106,4		
Celuloza	100	111,8		
Pinotan	100	110,5		

Plan za mesec november je predvideval remont III. papirnega stroja, ki pa je bil opravljen že v preteklem mesecu. Zato kaže gornji indeks povečanje proizvodnje, ki pa je bila v resnici precej nizka. Nizka pa je bila zaradi naslednjih razlogov: manjšega števila obratnih dni zaradi državnih praznikov, velikega deleža eksportnih papirjev, predvsem kulerjev v raznih barvah in nizkih gramatur ter povečanih zastojev. Izmeta pa je bilo nekoliko manj.

Dokaj ugodna pa je bila proizvodnja lesovine, saj je bila kljub manjšemu številu obratnih dni večja od predvidene, pa tudi kvalitetno je v glavnem ustrezala postavljenim normativom.

Transport in skladiščenje surovin

VEVČE, DECEMBRA — Že nekaj časa pri nas del surovin transportiramo in skladiščimo na paletah. Čeprav je to napredek, se mi zdi, da pravega učinka še vedno nismo dosegli. Treba je še marsikaj napraviti, če se hočemo znebiti nepotrebnega in naporega fizičnega dela, doseči večji učinek in boljše sortiranje surovin. V prvi vrsti je treba na dvigalih »Radnik« nekoliko predelati kabine ali morebiti skrajšati vodila na motornih viličarjih. Dvigalo »Stiglitz« je v redu, kar se tiče odpiranja vrat. V poštev bi prišla tudi nabava dveh akumulatorskih viličarjev, da bi lahko prešli na docela mehanizirani transport surovin.

Na kratko bom opisal proces transporta in skladiščenja surovin na paletah. Voznik viličar odnaša palete od kamiona ali vagona in jih spodaj pri dvigalu odloga. Nato dve skupini s po tremi delavci z ročnimi viličarji odvažata palete z dvigali v določena nadstropja. (Moram opozoriti, da se celotna skupina pelje s tovornom vred, kar je proti predpisom o uporabi tovrstnih dvigal.) Ista skupina se vrača z dvigalom v pritličje po novi tovor. Tak je sedanji proces razkladanja in transportiranja surovin s kamionov. Pri razkladanju vagonov pa ostane proces isti, razen, da ena skupina, ki je prej odvažala palete, zdaj v vagonu pripravlja palete na vrata vagona. Iz tega je razvidno, da je za nas veliko prikladnejši dovoz surovin s kamionom.

Zdaj pa še, kako naj bi izgledal transport surovin po novem načinu dela. Voznik viličarja bo odvažal tovor s kamiona oziroma vagona in ga direktno dostavljal v dvigalo. Pri tem pa bi, kot omenjeno, morali predelati ali dvigalo ali vodila viličarjev. V dvigalu bi imeli stalnega voznika dvigala, ki bi odpiral in zapiral vrata na dvigalu. V I., II. in III. nadstropju bi imeli voznike viličarja na akumulatorski pogon, ki bi odvažal palete na določeno mesto. Med tem časom bi se voznik dvigala vrnil po novi tovor. S tem odpade vsa skupinska vožnja z dvigali, odpade tudi transport z ročnimi viličarji, s katerimi dobesedno drobimo betonska in

asfaltna tla, ki so v naši tovarni velik problem. Dosegli bi tudi večjo varnost pri delu, kakor tudi boljše eksploatacijo dvigala, da ne govorimo o večjem delovnem učinku.

Nakladanje kaolina na palete je nedvomno idealno rešeno, ko gre za razkladanje v tovarni, dokler kaolin ne pride do dvigala. Potem pa se stvar ne spremeni. Boli me pa za zastarel način dela v klejski kuhinji. To sicer ne spada v moj resor dela, vem pa, da bi bila teža dela veliko manjša, če bi palete s kaolinom dovažali do mešalnih kadi za kaolin in da bi jih viličar dvigal na zato pripravljen oder ob kadeh v višini roba kadi. Ena izmed rešitev bi bila pa tudi montaža najenostavnejšega dvigala ob mešalnih kadeh kaolina.

Rad bi še predlagal izdelavo za bojev za prevoz aluminijevega

sulfata. Zaboji naj bi bili izdelani za prevoz z viličarji in naj bi imeli vrata za praznjenje. S tem bi zelo veliko prihranili na času, galuna med prevozom in skladiščenjem ne bi onesnažili, znebili bi se nepotrebnega fizičnega dela. Prah od galuna zelo neugodno vpliva na oči in dihalne organe, povzroča solzenje in kašljanje. Zaželeno bi bilo, da bi galun dobavljali s kamioni. S temi izboljšavami bi po mojih grobih računih prihranili tovarni nad milijon starih dinarjev (z zmanjšanjem potrebnega časa za razkladanje na eni strani, oziroma s prihrankom na delovni sili, zlasti pri vnašanju v holandske mline, oziroma pri dovozu surovin do mletnih naprav).

Teh nekaj svojih predlogov dam strokovnjaku v razmišljanje.

Drago Kasagič

Zakaj osnovna šola za odrasle

(Nadaljevanje s 1. strani)

ne. Nobena šola na svetu ne da tako izsolanega človeka, da ga je moč pripeljati na delovno mesto in mu reči naj začne delati. Pomeni, da je treba tudi ljudi, ki prihajajo iz šol, uvesti v delo, omogočiti jim, da šolsko znanje postopoma prilagodijo praksi. Razen tega življenje in razni predpisi terjajo, da se od časa do časa v tovarni organizirajo razne oblike izobraževanja. Zato je nujno, da tovarna ostane še naprej neke vrste šola za ljudi, le da je drugačna od redne šole. To je šola konkretnega življenja in dela. Glede pripombe, da s tem razredom podpiramo lenobo tistih, ki se niso hoteli šolati v rednih osnovnih šolah, bi rekel, da v tem je nekaj resnice. Namreč v tem, da je večina teh ostala brez osnovne šole ne zato, ker ni imela priložnosti, da jo konča, namreč iz povsem drugih razlogov. V te razloge se sedaj ne bi spuščal, ker bi me zapeljali predaleč. Dejstvo je, da je večina teh razlogov čisto osebne narave. Pač pa nekaj drugega je. Ti ljudje so tu, v tovarni, uprašanje je, kako zadostiti zah-

tevi, da naj imajo vsi delavci pri proizvodnih strojih poklicno papirniško šolo, ko pa še osnovne šole nimajo. Rešitev bi bila dvojna. Ena je, v poklicni papirniški šoli izsolati čim več ljudi in kot bi ti postopoma prihajali, odpustiti vse tiste, ki šole nimajo. Taka rešitev bi bila skrajno nepopolna in s stališča sedanjih veljavni predpisov o delovnih razmerjih težko izvedljiva. Druga rešitev bi bila v poti, ki smo jo sedaj ubrali in mislim, da je bolj pravilna. Ne smemo namreč misliti, da so to še vedno otroci iz osnovne šole, ki se ne zavedajo posledic svojega ravnjanja. To so sedaj že odrasli ljudje in moramo pričakovati, da bodo razsodno ravnali, čeprav rezultati vpisa v ta razred kažejo, da se marsikdo še ne zaveda posledic. Omogočiti jim moramo, da popravijo napako, ki so jo zagrešili v osnovni šoli. Po mojem je nekaj drugega bolj važno, kot pa da se prepričamo okrog tega, ali je to podpiranje lenobe ali ne. Namreč vztrajati moramo pri zahtevi, da morajo imeti vsi zaposleni pri strojih poklicno šolo. To poudarjam zato, ker se včasih zgodi, da nekateri zelo odgovorni tovariši v podjetju z nerazumevanjem gledajo na ta problem.

V izogib morebitnemu nesporazumu moram še nekaj povedati. Ker sem ta članek napisal v zvezi z ustanovitvijo razreda osnovne šole za odrasle, v katerem so izključno delavci iz proizvodnje papirja in kartona, sem se omejil na obravnavanje problemov, ki se v zvezi s šolo pojavljajo v tej enoti. To pa ne pomeni, da v drugih enotah in sektorjih takih in podobnih problemov ni. Priznati je treba, da je ta enota življenjskega pomena za vso tovarno in je treba kadrovske probleme najprej v njej reševati.

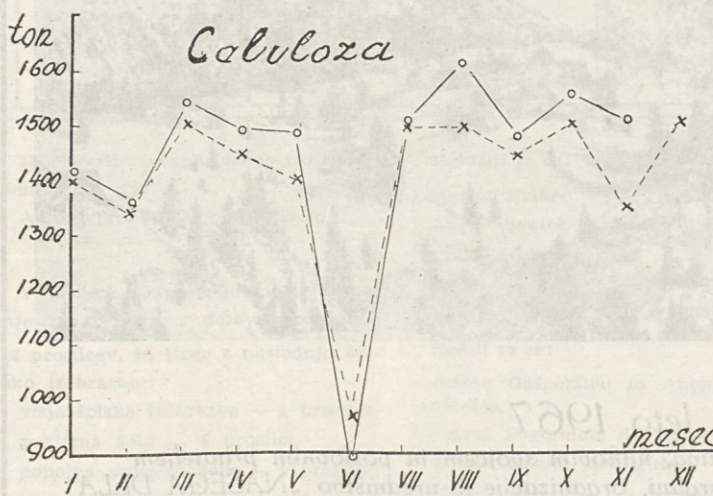
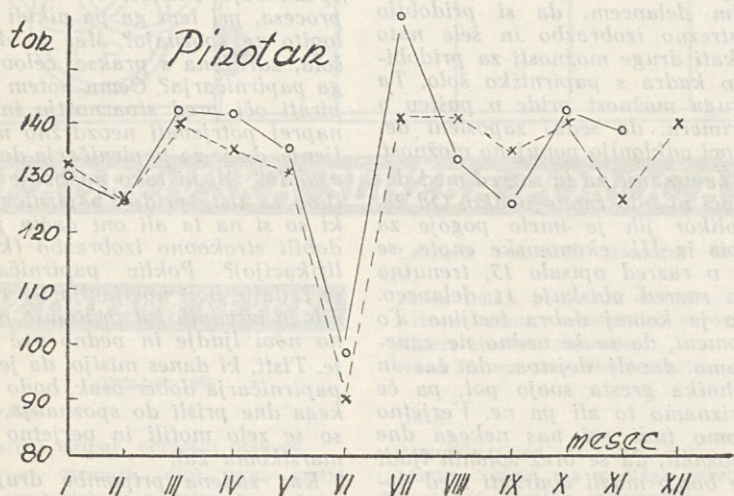
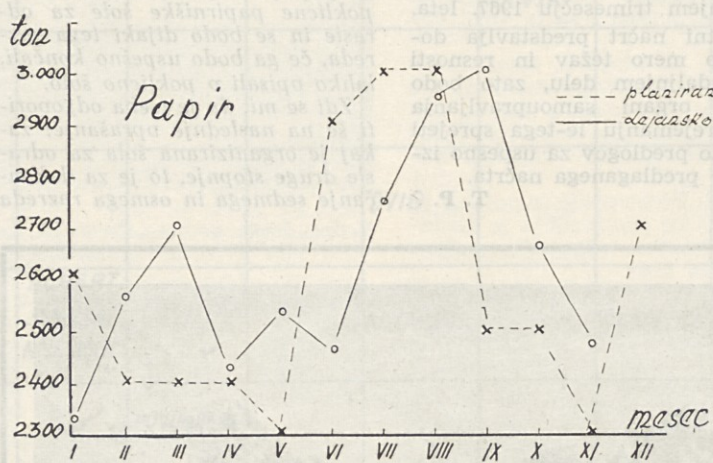
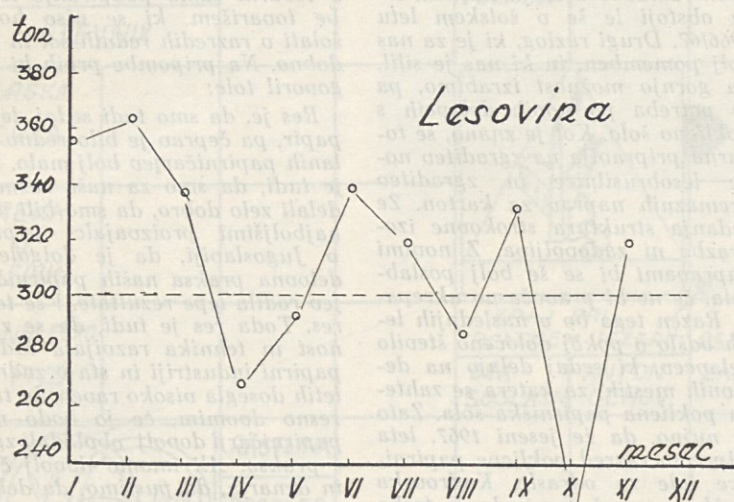
O tej zadevi sem skušal povedati svoje mišljenje, ne trdim pa da je to edino pravilno in dokončno. Vesel bi bil, če bi se v našem listu še kdo oglasil o tem problemu in povedal morda drugačno mnenje.

Poprečna vrednost točke

VEVČE, DECEMBRA — Poprečna vrednost točke za 12 preteklih mesecev od vključno decembra 1965 do vključno novembra 1966:

Brusilnica	2,63
Priprava polnil	2,64
I. PS	2,70
II. PS	2,86
III. PS	2,60
IV. PS	2,68
Strojna dodelava	2,52
2,78 brez točka ur na normo	
Ročna dodelava	2,48
3,09 brez točka ur na normo	
Energija	2,91
Ostale ekonomske enote	2,63
Skupaj	2,66
Menza	2,80

Letošnja enajstmesečna proizvodnja v grafikonih — Vevče-Medvode

Vevški upokojenci samoupravljavci in jubilanti so se spet sestali

VEVČE, DECEMBRA — Ob prazniku republike so se v prostorih restavracije tudi letos zbrali upokojenci, člani samoupravnih organov, borci in tisti, ki so bili nagrajeni za dolgoletno delo. Vse udeležence je pozdravil direktor tovarne, tovariš Albin Vengust. Zelel jim je dobrodošlico, povedal jim je o uspehih kolektiva od lanskega snidenja sem, na kratko pa tudi orisal načrt za prihodnje leto. Povabil jih je tudi na ogled tovarne.

dobne pozdrave, ki so veliko pomenili, smo slišali.

Poseben dogodek pa je bil obisk upokojenega strojevodje Toneta Ložarja pri I. PS. Kot vemo je bil ta stroj letos rekonstruiran. Ko smo Tonetu odprli vrata, je začuden obstal. Pred njim je tekel veteran papirnih strojev, prenovljen, z novo bleščečo haubo, z novimi električnimi pogonskimi napravami, s kontrolno opremo in drugimi izpopolnitvami. Všeč mu je bil stroj, pri katerem je

Upokojeni strojevodje, rezalci, vratarji, prebiralci in drugi si vsako leto ogledajo, kaj je novega v tovarni

Po zakuski in kozarčku belega ali črnega se je veliko upokojencev zbralo, da bi se podali med tiste stroje, ki so jim stregli leta in leta. Bili so zadovoljni. Stroji so tekli brezhibno, občutili so večji red, zlasti pa so opazili, da so papirji zdaleč lepši in boljše kot tam okoli leta 1950. Vse to jih je prevzelo, da nekateri kar niso mogli nazaj v restavracijo. Na delovnih mestih so se srečali svoje mlajše delovne tovariše in si prijateljsko segli v roke. »O, pogledj ga Franceljna, kaže, da si zadovoljen na svojem delovnem mestu« ali »Tako, tako Tone, včasih si bil moj aufpasar (paznik), zdaj si pa že strojevodja,« in po-

sam kot strojevodja delal 22 let, všeč mu je bil izdelek in pa red, ki je vladal v prostoru. Potem se je povzpел na stroj, občel vse mostičke za stroje, skoraj božal ga je. Na koncu pa je kot strokovnjak izrekel pohvalo.

Po ogledu so se nekateri vrnili v restavracijo. Igral jim je ansambel papirniške godbe domače viže. Tisti, ki jim je srce dopuščalo, so se tudi zavrteli. Žal je imel ansambel še druge obveznosti in je prekmalu nehal z igranjem. Zato je bila pritožba upokojencev kar upravičena, češ to je naše silvestrovanje, na pravem silvestrovanju pa nas tako in tako nadomesti mladina. S. R.

Nagrade zaslužnim članom kolektiva ob dnevu republike

MEDVODE, NOVEMBRA — Po sklepu DS je bilo v počastitev praznika republike organizirano tovariško srečanje članov ZB, članov organov upravljanja in nagrajencev. Kakor vsako leto je bilo tudi letos ob dnevu republike nagrajenih 13 delavcev za 18-letno delo v tovarni. Med nagrajenci so bili: Gabrijele Jamnik, Alojz Avguštin, Jože Avguštin, Ivan Duhovnik, Anton Eržen, Jože Jenko, Franc Omeje, Anton Plešec, Janez Polenšek, Franc Svoljšak, Alojz Zavašnik, Vinko Zdešar in Zvonimir Žagar. Nagrade — ročne ure — je podelil in nagrajencem čestital predsednik DS tov. ing. Dušan Kogej. O po-

menu praznika republike za jugoslovanske narode je spregovoril tov. Jakob Gaber, predsednik tovarniškega pododbora ZB NOB. Očrtal je herojsko borbo jugoslovanskih narodov ter zmago revolucije, s katero so bili položeni temelji današnje socialistične ureditve. Med drugim je poudaril in dal priznanje organom upravljanja tovarne za skrb in razumevanje do članov Zveze borcev v tovarni.

Tovariško srečanje je potekalo v prijetnem razpoloženju in zadovoljstvu vseh prisotnih. Ob tej priložnosti se pridružujemo čestitkam nagrajencem, ki so zaslužno prejeli praktična darila. J. L.

Nekaj znanih obrazov — borcev na tovariškem srečanju ob dnevu republike v Medvodah

Plavajoče tovarne celuloze

Zanimiv švedski načrt za dežele v razvoju, ki imajo dovolj plovne vodovja in so brez cest in drugih prometnih poti.

VEVČE, NOVEMBRA — Dvoje švedskih podjetij — Eriksbergsverft in AB — Civilengineering — sta razvili zanimiv načrt za dežele v razvoju, ki nameravajo začeti z lastno industrijo celuloze. Gre za kompletno plavajočo tovarno celuloze z letno zmogljivostjo 40.000 ton. V gozdnatih pokrajinah z ugodnimi surovinskimi pogoji naj bi vzdolž rek zazidalj plovna telesa z veliko površino in najmanjšim možnim prevozom.

Avtorji načrta pravijo, da bi bila ta neobičajna naprava občutno cenejša, kot gradnja tovarne na katerem koli kraju. Naslednja prednost je v okolnosti, da v deželah s slabo razvitem cestnim omrežjem, ali celo brez njega, tako plavajočo obratno napravo prav lahko preložimo z enega v naslednji okoliš.

Z normalnimi odplačili bi domačini te dežele v osmih letih tovarno odplačevali, medtem pa bi firma dala priložnost tako upravi kot kadrom v proizvodnji, da se pri delu izpopolnijo in sami vodijo proizvodnjo. Potem bi postala plavajoča tovarna celuloze last te dežele in bi mogla še najmanj 15 let služiti namenu.

Predlog konstrukcije tovarne predvideva ladjo z 11.500 ton izpodriva vode in potopitvijo 4,5 m. Celotna dolžina ladje — tovarne naj bi znašala 125 m, širina krova 25 m, višina od podladje do zgornje palube pa 12 m. Plavajoča tovarna celuloze naj bi delala po magnesium-bisulfitnem postopku.

Ker regeneracija kemikalij ne predstavlja posebnih težav in ker je magnetni postopek skoraj brez smrada, pri tem ni strahu za preveliko onesnaženje vode.

Računajo, da bo plavajoča tovarna celuloze zaposlovala pri 40.000 tonah letne proizvodnje približno 800 ljudi.

Namesto razgovora z upokojenim delavcem tov. Janezom Šimencem

MEDVODE, DECEMBRA — V pripravljalnici lesa je bil 1. decembra upokojen tov. Janez Šimenc. Nazadnje je delal pri prevozu lesa z Demag dvigalom. Ob odhodu v pokoj smo ga zaprosili za razgovor. Obljubil je, da bo namesto razgovora sam prispeval nekaj svojih vtisov in spominov. Zato objavljamo njegov prispevek z željo in prošnjo, da bi tudi drugi delavci sledili njegovemu zgledu in sodelovali v našem tovarniškem gasilstvu.

Tov. Šimenc je zapisal: »Ko stopam v pokoj, bi napisal nekaj vrstic za »Naše delo«. Dolga so leta do pokojnine in človek doživi dobro in tudi slabo. Jaz sem začel v stari Jugoslaviji in bom opisal kako je bilo takrat.

Prišel sem v pisarno k ravnatelju prosit za delo. Pogledal me je od vrha do tal, me ocenil ter rekel naj pridem prihodnji dan delat kot ročni čistilec lesa. Tako sem pričel delati. V tovarni sta imela besedo dva človeka: ravnatelj in njegova gospa. Ta gospa je imela dva psa, katera je en delavec peljal vsak dan na sprehod. Bil je primer, da je na dvorišču pes delavca ugriznil v nogo, pa je bil tiho, da ni dobil knjižice. Spominjam se drugega primera, ko je ravnatelj šel v lužne stolpe in slikal lesni prostor. Če je kateri od delavcev stal, je dobil sliko in knjižico.

Potem je prišel okupator in razposlal delavce na vse strani ter tovarno zaprl.

Leta 1946 sem ponovno začel delati v tovarni in sem imel možnost obiskovati tečaj za pridobitev kvalifikacije, kakor tudi drugi delavci, kateri so se za to zanimali. Mladi delavci, izpopolnjujte se, da bo vsak za svoje delo in stroj lahko odgovarjal!

Nadalje bi omenil naše organizacije v tovarni. Krvodajalsko akcijo organizira tovarišica Milka Trček. Za to akcijo se javi vsako leto lepo število ljudi. Vsak naj gleda, da bo dobil zlato značko, kakor jo imava Kastelic in jaz. Predsednik ZB je organiziral izlet v Kočevski Rog — bazo 20, kjer so naši voditelji dajali naloge za osvoboditev naše domovine. Kdor more, naj obišče ta kraj in se spomni težkih časov.

Gasilska enota, ki jo vodi tov. Vlado Buh, se dobro vadi in spozna aparate, katere mora vsak gasilec poznati. Je bil primer, ko je bil v lesočistilnici pri oljnatih stikalih kratek stik. Ogenj, panika med delavci. Naglo sem vzel aparat s CO₂ in v petih minutah je bilo pogašeno. Če ne bi bilo znanja, bi se bila pripetila milijonska škoda, tako pa je bila le minimalna. V tovarni imamo dve desetini in vsak mesec obvezne vaje. V trinajstih letih, kar sem jaz gasilec, smo imeli dobre uspehe. Večnoma smo izprašani gasilci. Tudi opremo imamo dobro. Opažam pa, da mladi delavci premalo vstopajo v gasilstvo. Premalo se zavedajo, da izgubijo kruh, če tovarna pogori.

Na koncu želim vsem delavcem v tovarni tudi v bodoče lepe uspehe pri njihovem delu.

Predsednik delavskega sveta ing. Dušan Kogej podeljuje nagrado edini letošnji nagrajenki Gabrijele Jamnik za dolgoletno delo

Predsednik delavskega sveta izročja nagrado za dolgoletno delo tovarišu Antonu Erženu

Veselo razpoloženje na tovariškem srečanju v Medvodah

Predvidevanja kadrovske službe za poslovno leto 1967

(Nadaljevanje s 4. strani)

— uvajanje normiranja del v remontnih delavnicah;

— postavitev normativov za merjenje uspeha strokovnih služb;

— utrditev pristojnosti v delitvi osebnih dohodkov po ekonomskih enotah;

— izboljšanje sistema nagrajevanja na znižanje stroškov in na kvaliteto dela.

Družbeni standard

Centralno vprašanje družbenega standarda je še vedno stanovanjska gradnja. Temelj razvijanja stanovanjske gradnje in urejanja stanovanjskega vprašanja je bil postavljen že v tem letu z naslednjima dvema sklepoma delavskega sveta:

1. formiranje stanovanjske enote papirnice Vevče in s tem v zvezi razgovori s stanovanjskim podjetjem Moste-Polje o prenosu upravljanja vseh tovarniških zgradb v upravljanje naši stanovanjski enoti;

2. sprejem pravilnika o gradnji, kreditiranju in najemu stanovanj.

Ta dva dokumenta oziroma akta jasno začetujeta način reševanja stanovanjskega vprašanja. Organizator gradnje bo kadrovska služba in v njenem okviru stanovanjska enota, razpoložljiva sredstva tovarne bodo razdeljena med graditelje v obliki kredita, s katerim bo ob maksimalni lastni udeležbi mogoče hitreje graditi stanovanja za vse tiste, ki jih še nimajo.

Predvidevamo, da bomo že v prvi polovici prihodnjega leta lahko zastavili gradnjo 40 ali 60 stanovanjskega bloka in z delnimi zneski omogočili začetek gradnje 15 ali 20 individualnim graditeljem.

Orientacijski načrt razdelitve sredstev sklada za stanovanjsko gradnjo in sklada skupne porabe predvideva naložbo 1.433.000,00 N din, od katere odpade 1.100.000,00 N din na direktno kreditiranje graditeljem, 10.000,00 N din za odkup zemljišč, 50.000,00 N din za vzporedne komunalne graditve, 40.000,00 N din za izpopolnitev samskega doma ter 100.000,00 N din za sanacijo zgradbe DD, ki je zaenkrat še tudi stanovanjska zgradba.

Računamo torej, da bodo naše naložbe v prihodnjem letu predstavljale začetek načrtnega in obsežnega programa za odpravo obstoječe stanovanjske stiske, kar pa naj bi trajalo tri leta.

Ostala potrošnja sredstev družbenega standarda bo po predlogu kadrovske službe potekala takole:

— za rekreacijski dodatek (ob odhodu na dopust) 270.000,00 N din;

— za izboljšave v počitniškem domu Novigrad 40.000,00 N din in prispevek za vodovod občini Novigrad (kot kredit) 10.000,00 N din;

— gradnja kopalnice Vevče 140.000,00 N din ter usposobitev športnega igrišča v Vevčah za uporabo 50.000,00 N din.

To so naložbe za oddih in razvedrilo, po eni strani z direktni-

Večja udeležba pri odločanju o sistemu nagrajevanja v okviru ekonomskih enot je v najžejši zvezi s konceptom formiranja močnejših samoupravnih ekonomskih enot, ki bodo sposobne obravnavati problematiko kompletnih faz proizvodnje in z dovolj velikim razgledom zasnovati formiranje stroškov poslovanja, ob čemer pričakujemo od svetov teh ekonomskih enot tudi tehtne predloge za nagrajevanje na znižanje stroškov.

mi izplačili v obliki rekreacijskega dodatka, podruzi strani pa z vlaganjem v gradnjo in izboljšave obstoječih rekreacijskih objektov doma in na morju.

Nadaljnja potrošnja omenjenih sredstev predvideva dotiranje tistih organizacij in aktivnosti, ki vključujejo člane našega kolektiva ter mladino na ožjem področju vevške okolice in sicer: SD »Slavija« 80.000,00 N din, pihalni orkester Vevče 10.000,00 N din, tovarniška mladinska organizacija 10.000,00 N din, otroški vrtec Vevče 5.000,00 N din, sindikalna podružnica 4.000,00 N din, nadalje pa še podpora vsakoletni akciji ob novem letu (dedek Mraz) 7.000,00 N din ter podpora letovanju zdravstveno prizadetih otrok 3.000,00 N din.

Tudi prihodnje leto predvidevamo tradicionalno obdaritev delavcev za dolgoletno delo in pogostitev upokojevcev. Ker bomo prihodnje leto slavili 125-letnico obstoja tovarne, bo obseg proslav večji, hkrati pa predvidevamo tudi otvoritev obratovanja premaznega stroja. Za izvedbo gornjih proslav in podelitev nagrad bomo predvidoma potrebovali 40.000,00 N din.

Kot je razvidno iz sorazmerja vlaganj, nas je pri sestavljanju programa potrošnje sredstev za družbeni standard vodila naslednja misel: usposobiti objekte družbenega standarda doma, urediti zgradbo DD vsaj toliko, da ne bo zamakalo na vseh koncih in predvsem, da bo kino dvorana z usposobitvijo odra in drugih stranskih prostorov postala središče kulturnega udejstvovanja tj., da bo usposobljena za gledališke in koncertne predstave ter predvajanje strokovnih in drugih dokumentarnih filmov ob spremljavi ustreznih predavanj in tolmačenj. Primarno je seveda stanovanjska gradnja, v kateri letošnja naložba predstavlja 1/3 načrtnega triletnega vlaganja z ciljem dokončno rešiti stanovanjsko stisko.

Omeniti je treba, da prihodnje leto računamo z angažiranjem sredstev tudi iz drugih virov in ne zgolj iz direktnih tovarniških sredstev. Tako npr. je za gradnjo kopalnice že občinska skupščina namenila 400.000,00 N din, pri izvajanju stanovanjske gradnje pa računamo z možnostjo nabave kreditov pri Kreditni banki v Ljubljani, zanemarjati pa tudi ne gre že organizirano varčevanje interesentov za nakup stanovanja, ki bo v trenutku vplačevanja začetih gradenj predstavljalo pomemben znesek.

lahko ugotovljamo, da obstoječih 23 ekonomskih enot predstavlja le kvantitativno decentralizacijo, izostaja pa bistven element, tj. kvaliteta dela organov ekonomskih enot. Upoštevajoč to dejstvo, bomo v prihodnjem letu predlagali ustanavljanje oziroma formiranje večjih ekonomskih enot, ki predstavljajo zaključeno proizvodno fazo, kot so: izdelava papirja, izdelava lesovine, strojna dodelava papirja, ročna dodelava papirja, energetika (ki je že formirana), remontne delavnice, strokovne službe, medtem ko bi predstavljali delavska restavracija in stanovanjska enota Papirnice Vevče delovno enoto z lastno delitvijo dohodka, lastnim žiro računom itd. Izvedba takega programa razvoja samoupravljanja bo predstavljala na novo porazdelitev odgovornosti in dolžnosti na področju razdeljevanja osebnih dohodkov, obravnavanje trošenja poslovnih skladov, na novo opredelitev odgovornosti in pristojnosti s področja delovnih razmerij — odpiranje in ukinjanje delovnih mest, izobraževanje, pristojnosti s področja disciplinskih zadev, organizacije dela, programiranja kadrovske potreb itd.

Temeljni akt v nadaljnji decentralizaciji bo predstavljal sprejem splošnih pravil naše tovarne, katerih predlog se pripravljaja in pa izdelava pravilnikov ekonomskih enot, katerih vzorec bodo prav gotovo izkušnje EE »energija«.

Kot je razvidno iz zgornjega kratkega pregleda aktivnosti na področju kadrovske politike, bo prihodnje leto eno najbolj dinamičnih, vsekakor pa nov kvalitativen prispevek k vse bolj smotrnemu obravnavanju kadrovske politike, ki je vsekakor bolj občutljiva, bolj delikatna, kot katera koli druga vrsta našega poslovnega udejstvovanja.

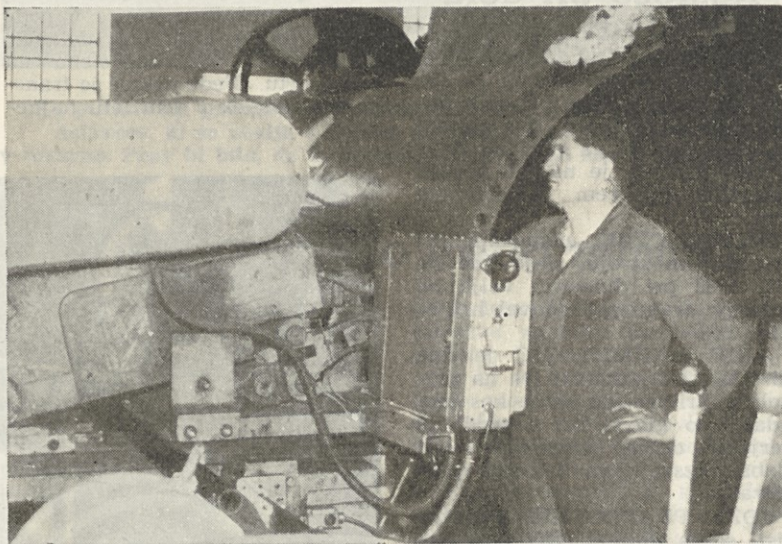
Nepopolna ekipa ključavničarjev

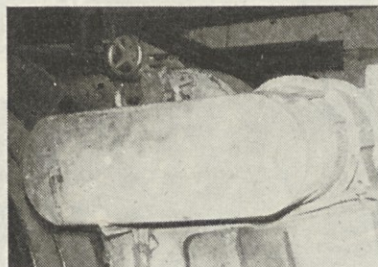
Inž. Pavlin: Kdaj bo površina valja gladka?

Pregled površine valja

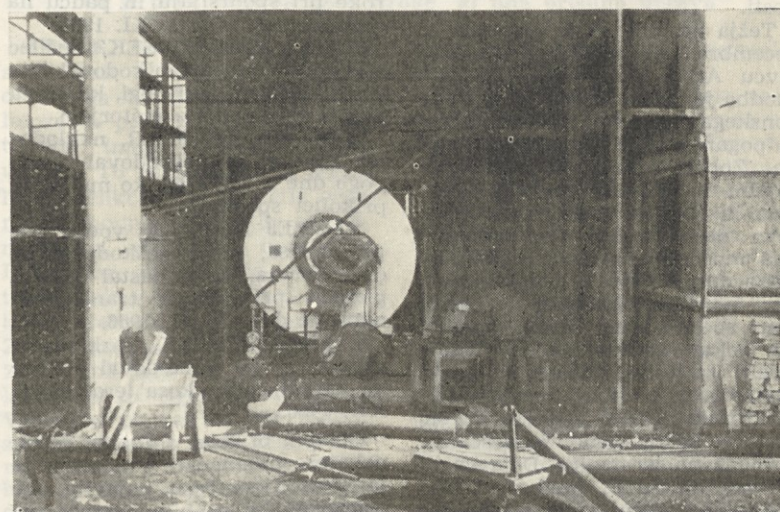

Monter Valter ob brusilnem stroju

Suport brusilnega stroja

Spomin na dobro opravljeno delo

Montaža »Stembloc« kotla

Bralci!
Pišite nam,
kakšno
Naše delo
si želite
v 1967. letu

Samoupravljanje

Nadaljnja decentralizacija samoupravljanja je eno temeljnih vprašanj našega poslovanja, zaradi česar to vprašanje ni samo stvar strokovne obdelave, temveč pogledov in razprav in sklepov predvsem delavskega sveta in sindikata. Prav pa je, da tudi strokovne službe dajo na podlagi analiz in drugih ugotovitev mnenja in predloge o tem, kakšna pot naj bi bila najprimernejša za nadaljnje razvijanje samoupravljanja. Na tem področju smo že v letu 1966 napravili začetek in, po našem mnenju, uspešen korak, ko se je formirala večja ekonomska enota v okviru energijskega oddelka in ki dejansko obsega vsa področja dejavnosti proizvodnje in razdelitve

pogonske energije. Napredek ni v tem, da smo združili štiri ali pet obrač. enot, pač pa v tem, da je tolikšna enota v resnici ustrezen okvir, v katerem se da konkretno zasledovati delovne uspehe in formirati avtoritativen organ enote, tj. svet ekonomske enote. Sedanje ekonomske enote, ki so majhne in slonijo le v obračunskih okvirih, so sicer idealne formacije za zasledovanje stroškov za obravnavanje določene dejavnosti, zaradi nivoja kadrov, načina in razvrstitve delovnega časa in premajhne številčnosti pa se je interes za prevzem resničnih dolžnosti in pravic ekonomske enote zreduciral na ugotavljanje vrednosti »točke« ter intervencije v zvezi s tem. Tako

